

Beskrivelse af arbejde på Arbejdsmedicinsk klinik

Publiceret i ACUTA (Århus Universitets medicinstuderendes blad) i 2008

Vikariat på Arbejdsmedicinsk Klinik i Aalborg

I sommeren 2007 havde jeg et 2½ måneders vikariat på Arbejdsmedicinsk Klinik. At valget faldt på arbejdsmedicin skyldtes dels, at jeg havde lavet et forskningsår på Institut for Miljø og Arbejdsmedicin i Århus, og havde fået interesse for faget, dels at jeg havde fået et godt indtryk af afdelingen fra et tidligere besøg. Den væsentligste årsag for mig til at tage et vikariat, var at få klinisk erfaring bl.a. indenfor kommunikation og journaloptagelse.

Arbejdet på en arbejdsmedicinsk klinik adskiller sig fra arbejdet på et sygehus. Der er mere tid til patienten- som regel havde jeg kun 4 patienter om ugen. Jeg fik en god introduktion til afdelingen, inden jeg begyndte at modtage mine egne patienter. Der var et tæt samarbejde med de andre læger; min tilknyttede overlæge sad på kontoret ved siden af, hvis jeg havde brug for at drøfte en patient, eller få ham til at tjekke et usikkert objektivt fund.

Journalerne blev drøftet til morgenkonferencerne, og i tilfælde af anmeldelse af arbejdsbetinget lidelse, blev de sendt til arbejdsskadestyrelsen, og indgik i deres vurderingsgrundlag. De arbejdsmedicinske patienter, jeg undersøgte, havde hovedsagelig bevægeapparatslidelser, men der var også patienter med allergi eller KOL. Så var opgaven at sætte sig grundigt ind i deres arbejdsliv, arbejdsopgaver og arbejdsmiljø. Hvor tung havde løftebyrden været, hvilke bevægelser skulle udføres, i hvor højt et tempo, og hvilke evt. skadelige stoffer var blevet brugt i processen? Kunne nogle af disse faktorer være årsag til patientens sygdom, og hvorfor? Var der konkurrerende faktorer, f.eks. fritidsaktiviteter, rygning eller overvægt? Der var tid til at foretage litteratursøgning på PubMed og læse i bøgerne på biblioteket for at vurdere, om der var evidens for en sammenhæng mellem eksponeringen og sygdommen.

Den arbejdsmedicinske journal opbygges som en almindelig journal og har yderligere et kerneafsnit om patientens arbejdsliv. Jeg fik god erfaring med at optage og diktere journal og lave objektiv undersøgelse. Specielt

fik jeg rutine i undersøgelse af bevægeapparatet; ryg, skulder, albue, håndled osv.

Et vigtigt aspekt i arbejdsmedicinen er forebyggelse, både primær forebyggelse, hvor lægerne underviser f.eks. frisørelever i, hvordan de undgår håndeksem, og tertiær forebyggelse, hvor jeg f.eks. kunne henvise mine udsatte patienter til vores socialrådgiver eller psykologer. Der er et godt tværfagligt samarbejde, og jeg fik meget ud af at snakke med vores socialrådgiver og psykologerne.

Det betød meget for mig, at der var et godt socialt miljø på arbejdet. Læger, sekretærer, psykologer, socialrådgiver og bibliotekar spiste frokost sammen hver dag, og jeg nåede at komme med på en sommerudflugt, mens jeg var der.

Jeg boede på et vagtværelse ved Aalborg Sygehus Syd sammen med de andre vikarer.

Udover patientarbejdet var jeg med på virksomhedsbesøg på en militær flyvestation, holdt foredrag om arbejdsbetinget KOL for nyansatte i Arbejdstilsynet, holdt foredrag om mit forskningsår på afdelingen, og var til klinisk audit om stress med alle de arbejdsmedicinske klinikker i Jylland.

Jeg har lært en masse, som jeg kan tage med mig i mit videre studie og arbejdsliv. Jeg fik et indblik i, hvordan arbejdet er på en fiskefabrik i dag, eternitfabrikken i 70'erne, og et landbrug i 50'erne. Som lettere forvænt medicinstuderende fik jeg en overraskende indsigt i hvordan et arbejdsliv også kan forme sig. Jeg lærte om håndtering af mennesker i krise og mennesker med svære sociale vilkår, og jeg oplevede helt tæt på, hvordan arbejdsforhold og sociale vilkår påvirker menneskers sundhed.

/ Sofie Rønn